

Dành cho Nhi đồng BNN
CHUYỆN CỔ TÍCH

CÔ GÁI TRONG
LÒNG TRE

TIẾN LỘI KÈ

Nghé xưa, chừng hòn một ngà nǎm, có một cặp vợ chồng già sống tại nước Nhật. Người chồng ngày ngày vào rừng săn trại, dồn nén mồ hôi mòn mòn để mua cái giỏ tre và cái khố lót. Họ không giàu, nhưng không đến đỗi khổ khát, vì chồng già hù hơ và nhau rất hanh phúc. Hè chí có một nỗi buồn là không có con. Một buổi hùng đồng zo, cõng nhau bùi sảng, ông lèi và rưng lèi cõng việc thương ngày, bồng ông娘 (nhien) mà thấy một lèng cây saxe nay như có một ngón đèn ở trong. Ông bao chát chờ, từ ấy hùi bông có ánh sáng rực rỡ, rực rỡ như đèn. Từ khía cửa sổ, ánh sáng không đến đỗi khổ khát, vì chồng già hù hơ và nhau rất hanh phúc. Hè chí có một nỗi buồn là không có con.

Một buổi hùng đồng zo, cõng nhau bùi sảng, ông lèi và rưng lèi cõng việc thương ngày, bồng ông娘 (nhien) mà thấy một lèng cây saxe nay như có một ngón đèn ở trong. Ông bao chát chờ, từ ấy hùi bông có ánh sáng rực rỡ, rực rỡ như đèn. Từ khía cửa sổ, ánh sáng không đến đỗi khổ khát, vì chồng già hù hơ và nhau rất hanh phúc. Hè chí có một nỗi buồn là không có con.

— Thái là Trời là dù thương ta! Thái là Trời là thương vợ chàng!

Ông bao chát việc, lật đật trở về nhà; và đưa vợ về nhà bồi đì khôn khéo xinh xinh xinh. Bà lèi cõng vui mừng khôn xiết. Rồi bà lèi lên dỗ ngọt cái giỗ nhà mới đãi với anh em của bà. Vợ chàng hòng đón về vui mừng, vừa dỗ ngọt đến rót nước mắt, vừa rót nước mắt, rồi nhảy hót tanh tách, rằng :

— Thái là Trời là dù thương ta! Thái là Trời là thương vợ chàng!

Đó là một câu chuyện, lật đật trở về nhà; và đưa vợ về nhà bồi đì khôn khéo xinh xinh xinh. Bà lèi cõng vui mừng khôn xiết. Rồi bà lèi lên dỗ ngọt cái giỗ nhà mới đãi với anh em của bà. Vợ chàng hòng đón về vui mừng, vừa dỗ ngọt đến rót nước mắt, vừa rót nước mắt, rồi nhảy hót tanh tách, rằng :

— Thái là Trời là dù thương ta! Thái là Trời là thương vợ chàng!

Tuy nhiên, bà lèi và gáy chàng có ai lui tới; may mắn ngày các thành niên đến đền để ngâm và dẹp của Bà Trần.

Tiếng đồn Bão Trần xinh đẹp đã vượt khơi lang man, ta là nỗi cảm động ta là Cát Tiên, Tam Thủ, Đè Biển, Bàu Trà, Bàu Lang...

Nam cao từ này đến năm lượn tại nhà ông lèi và xin cưới Bà Trần. Khi ông bao bao từ đó là Bà Trần hay thèm khóc lèi và nói :

— Thưa bà, con không muốn lấy một ai hét. Con chỉ muôn vàn nhà với bà mà quý mến nhất, không phải chi riêng cha bà.

Còn chép :

— Cảm nỗi, nỗi đâm con xa xa mà thiêng hồn râu không người, nhưng le là thường thi con gái lèi là phái giao, chò biết tinh sáu? Lại nữa, không để đâu mà bắt các con cung tử ra và chia được. Họ mà nhai gáy lèi ta thiêng hồn làm, không phải chi riêng cha bà è thôi, mà ché cả lèi này.

(Còn tiếp)

Dành cho
bạn trẻ

HUỐI-HỒNG

Bài gởi: i
MINH TRÌ

ky niem hon*

PHÁ CHOI

(Thường trực v.v các ban họa 9AC

TYP

